Sheboygan Nieuwsbode

EENDRAGT MAAKT MAGT

J. QUINTUS & E. VERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar - - - - - - - - - - - - - - $ 2,00.
Voor een jaar - - - - - - - - - - - - - - 1,50.
Voor zes maanden - - - - - - - - - - - 1,00.
Voor drie maanden - - - - - - - - - - - 0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

MOTTO:

De taal, die zalige ouders spraken,
Zal die een deugdzaam kind verzaken?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reede snoeren ons de hechtste banden,
Leest slechts de taal der Nederlanden,
En niets rukt ooit dien band van een!

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels - - - $ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito - - - - - - 0,50.
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - 0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

4de JAARG. NO. 19. DINGSDAG, 10 MEI 1853. NO. 175.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd

De Arme Edelman.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode bewerkt, door
N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG.

Vervolg van no. 17.

Bijna vier maanden later hield eene rijke postkoets voor de deur van den Notaris stil. Het portier werd geopend. Een jonge heer in reisgewaad sprong er uit, en liep met haastige schreden het huis binnen. De Notaris! sprak hij met ongeduld tot den dienaar; doch deze verontschuldigde zich, terwijl hij zeide, dat zijn heer eerst in een paar minuten te spreken zijn zoude. Hij bragt daarop den vreemdeling in eene kamer, bood hem eenen stoel aan, verzocht hem een oogenblik te wachten en verwijderde zich. De jonge man scheen ontevreden over dit oponthoud en zette zich morrend in den leuningstoel. Zijn gelaat verried droefenis, hij blikte op den grond en scheen in diepe gedachten verzonken. Spoedig echter helderde zijn gelaat op, een vriendelijk lachje speelde om zijne lippen; hij hief het hoofd op, en sprak tot zich zelve met den glans van blijde opgewondenheid in het gelaat: Ach, hoe beeft mij het hart van verlangen; hoe streelend is de hoop, de zekerheid dat ik haar heden nog zal wederzien. Dat ik haar heden het loon der standvastigheid, de vergoeding van een zesmaandig lijden schenken kan! Dat ik haar toeroepen kan, Lenora, mijne bruid, hier is de toestemming tot ons huwelijk! Ik breng u rijkdom en liefde. Ik keer terug met den wil en de magt om uws vaders oude dagen te verzoeten, en met uw beiden het hoogste aardsche geluk te smaken.

O, niets op deze wereld kan ons meer scheiden. Kom, een liefdeband omsluit den vader en zijne kinderen! Ach ja, ik weet dat onze harten in een gevoel zamensmelten! Dank, dank, o God!

Gedurende het spreken dezer woorden, was hij door de aanschouwing van het gedroomd geluk geheel weggesleept; en had zijnen stoel verlaten, om zich eene vrije beweging te geven, die met het vreugde gevoel zijns harten overeenstemde. Een geruisch aan de kamerdeur, dat hij meende te hooren, bragt hem weder tot zijn bewustzijn terug. Hij bedwong zijne opgewondenheid en nam eene rustige houding aan, hoewel het lachjs nog op zijne trekken aanwezig bleef.

Na eenige oogenblikken verzonk hij weder in diep nadenken; een ander gevoel ontstond in zijn hart; een ligt beven scheen zich van hem meester te maken, terwijl de angst op zijn gelaat zigtbaar was.

Doch wanneer ik mij bedroog, zuchtte hij. Mijne brieven die men onbeantwoord liet; men bleef zoo gevoelloos voor mijn smeeken, ja zelfs, voor mijne tranen? Wanneer Lenora —— Eene poos stond hij bewegingloos, met de hand aan het voorhoofd. Plotseling echter stiet hij de gedachte van zich, en sprak met opgewonden overtuiging. Weg, weg met dit wantrouwen, dat mij eene slang in den boezem plantsen wil! Neen, neen, het is niet mogelijk. Heeft zij mij niet gezegd, dat onze liefde immer en onverdelgbaar was! Kan Lenora's mond liegen? Kan een hart als het hare ontrouw worden en verraden? Neen nimmer!

Even was het laatste woord met kracht zijnen mond ontglipt, toen de deur der kamer open ging. De jongeling verborg de ontroering die hem bezielde en ging den Notaris te gemoet. Deze trad met een ernstig gelaat in het vertrek, bereid zijne woorden en gebaarden naar den stand des bezoekers af te meten; doch niet zoodra had hij den jongeling erkend, toen een opregt lachje van vriendschap op zijn gelaat verscheen, en met uitgestrekte hand naar hem toegaande zeide hij:

Welkom, welkom, mijnheer Gustaaf! Ik verwachtte u reeds sedert eenige dagen en ben werkelijk verblijd u weder te zien. Zonder twijfel zullen wij te zamen eenige gewigtige dingen te vereffenen hebben; ik ben u dankbaar dat gij mij uw vertrouwen schenkt.

En hoe is het eigenlijk met de nalatenschap gesteld.

Bestaat er een testament? Gustaaf scheen door eene zekere herinnering bedroefd. Terwijl hij de hand in zijnen rokzak bragt, om eenige papieren uit zijne brieventasch te nemen, betrok zijn gelaat met den uitdruk van ware smarte

De notaris bemerkte het en zeide: Uw verlies smart mij, mijnheer! Uw Oom was mijn vriend, en ik betreur zijnen dood van harte. Ver van zijn vaderland riep God hem van deze wereld; het is een groot ongeluk, doch zoo is eenmaal het menschelijk lot. Wij moeten ons troosten met de gedachte, dat wij allen sterfelijk zijn.

Doch uw oom beminde u; zonder twijfel heeft hij u in zijne laatste bepalingen niet vergeten? Wees zoo goed zelve na te zien hoe zeer hij mij beminde, sprak de jongeling, terwijl hij eenen bundel papieren op de tafel legde.

De Notaris doorzag vlugtig de papieren. Gewis, wat hij daaruit zag moest hem verwonderen; want op zijn gelaat was duidelijk blijde verrassing zigtbaar.

Intusschen zat Gustaaf met gebogen hoofd ter neder blikkende, zich echter met het ligchaam en de voeten bewegende, alsof een hevig ongeduld zich van hem meester gemaakt had. Na eenige oogenblikken stond de Notaris van zijnen stoel op, en sprak met eerbiedbetoon in zijne stem: sta mij toe, mijnheer Denecker, u geluk te mogen wenschen; deze bewijsstukken zijn in orde, en zonder tegenspraak volgens de wet zamengesteld. Universeel erfgenaam. Doch weet gij mijnheer geheel en al wat dit zeggen wil? Gij zijt bezitter van millioenen!

Wij zullen daarover bij eene volgende gelegenheid spreken, viel Gustaaf hem met ongeduld in de rede.

Toen ik mij zoo onmiddelijk naar uw huis begeven had, zoo geschiedde dit, eene dienst van uwe bereidwilligheid te verzoeken Gij kunt gansch over mij gebieden, mijnheer! Gij zijt de Notaris van den heer van Vlierbeeke? Om u te dienen. Door mijnen oom heb ik vernomen, dat de heer van Vlierbeeke tot armoede vervallen is. Ik heb reden te wenschen, dat bij niet langer ongelukkig is. Mijnheer, sprak de Notaris: ik zie vooruit, dat gij eene weldaad doen wilt. Zij kan inderdaad niet beter besteed zijn. Ik weet waardoor de heer van Vlierbeeke arm geworden is, en wat hij geleden heeft. Hij is een slagtoffer zijner edelmoedigheid en eerlijkheid. Welligt heeft hij deze deugden tot onvoorzigtigheid, ja tot dwaasheid gedreven, doch niettemin is het zeker, dat bij een beter lot verdiend heeft.

Nu dan, ik verlang, dat gij de goedheid hebt, mij tot in de kleinste bijzonderheden te verklaren, wat er te doen staat, om den heer van Vlierbeeke te helpen zonder zijn eergevoel te kwetsen. Ik ken den staat zijner aangelegenheden; mijn goede oom heeft op mijn verzoek daarvan gesproken.

Onder andere bestaat er een schuldbrief van vierduizend franken ten gunste der erfgenamen *van Hoogebzen*. Deze bekentenis verlang ik oogenblikkelijk in mijn bezit, al moest zij voor twintigvoudige waarde gekocht worden. Met zigtbare verlegenheid en zonder te antwoorden zag de Notaris den jongen heer Denecker aan.

Deze vraagde angstig: Waarom maakt mijn verlangen u verlegen? Gij verschrikt mij. Ik beg ijp uwe aandoening niet, zeide de Notaris, doch ik geloof, dat de tijding die ik u melden moet, u diep bedroeven zal Ik durf naauwelijks spreken. Is mijne vermoeding gegrond, dan beklaag ik u, mijnheer!

Wat zegt gij? riep Gustaaf verschrikt. Verklaar u; heeft de dood den Grinselhof bezocht? Ach, wanneer de eenige hoop mijns levens zoo vernietigd ware! Neen, neen, zeide de Notaris haastig, zij leven beiden nog; doch een groot ongeluk heeft hen getroffen. Nu wat dan? zuchtte de jongeling met koortsachtigen angst. Blijf bedaard voer de Notaris voort. Het is niet zoo schrikkelijk als gij vermoedt, daar uw rijkdom u in alle opzigten de middelen geeft, hunne ellende te verzachten.

Ach, Gode zij dank, riep Gustaaf vrolijk uit, doch verhaal mij spoedig en benaarstig u mijne rust weder te geven. Uwe draling pijnigt mij.

Nu, zoo weet dan, dat de schuldbekentenis gedurende uwe afwezigheid verloopen is.

De heer van Vlierbeeke had vruchteloos maanden lang alles aangewend, het noodige geld te vinden, denzelven af te lossen. Buitendien waren zijne goederen met onoverkomelijke interessen beladen. Om de schande eens gedwongenen verkoops te ontgaan, heeft hij alles wat hij bezat openlijk moeten verkoopen. De opbrengst be eikte bijna het beloop zijner schulden, iedereen was volkomen bevredigd met het eervolle en edele gedrag des heeren van Vlierbeeke, die zich in de uiterste armoede gestort heeft, om de eer van zijnen naam te redden.

Zoo bewoont dan nu de heer van Vlierbeeke den Grinselhof als huurder? Neen, hij heeft denzelven verlaten. En waar woont hij nu? Ik wil hem zien en spreken, heden nog. Ik weet het niet. Wat? gij weet het niet? Geen mensch weet het. Zij zijn uit de provincie verdwenen zonder iemand iets van hunne plannen te doen weten. Wat zegt gij? riep Gustaaf diep ontroerd uit. Ach, eene vreesselijke angst bevalt mij. Alzoo kunt gij mij hunne woonplaats niet opgeven? Niemand weet dezelve. Niemand—herhaalde de notaris. Den avond van den verkoop zijn beiden te voet van den Grinselhof afgereisd en hebben een onzeker pad over de heide ingeslagen. Sedert heb ik zelve navorschingen gedaan, om de plaats van zijn oponthoud te ontdekken, doch zonder gevolg.

Bij dit droevig narigt werd de jongeling van eene pijnlijke gemoedsbeweging overvallen en verbleekte zigtbaar; hij hield de handen voor zijn gezigt, als wilde hij de tranen verbergen, die uit zijne oogen rolden.

Wat de notaris hem te voren over het ongeluk van Lenora's vader verhaald had, hoe smartelijk dit ook voor hem was, zoo had hem dit niet zoo zeer getroffen, daar hij zijne armoede reeds kende; doch de zekerheid, dat hij zijne geliefde niet zoo spoedig wederzien noch uit de ellende opheffen konde, verreet hem het harte met kommer, terwijl de ongewisheid over haar lot hem deed beven, uit vrees voor grooter ongeluk. Stil hield de Notaris zijn oog op den jongeling gevestigd en eene uitdrukking van welgemeend medelijden vestigde zich in zijnen blik. Eindelijk zeide hij op bemoedigenden toon:

Gij zijt jong, mijnheer! en volgens de gewoonte uwer jaren overdrijft gij vreugde en smarte; uwe wanhoop heeft geen grond, het is in den tijd waarin wij leven zoo gemakkelijk, de lieden te ontdekken die men zoekt. Met eenig geld en eenige moeite is het bijna zeker, in weinige dagen over de verblijfplaats van den heer van Vlierbeeke licht te bekomen, al woonde hij zelfs in een vreemd land. En wilt gij mij met deze opzoeking bevolmagtigen, zoo wil ik tijd noch moeite sparen, om u binnen kort tevreden stellende berigten te kunnen mededeelen. Gustaaf, die den Notaris met hoop in de oogen aangezien had, drukte hem nu de hand, en zeide met een stil, dankbaar lachje: Bewijs mij deze onschatbare dienst, Mijnheer; spaart geen geld, als het noodig is, om spoedig uit te vinden waar de heer van Vlierbeeke met zijne dochter zich ophouden.

Het is mij onmogelijk u te zeggen, welke smart mij in den boezem knaagt, hoe verterend mijn verlangen is. O, wees verzekerd, uw eerste berigt zal mij liever zijn, als dat gij mij het leven schonkt.

Vrees niet, mijnheer! om u ten dienste te zijn, zullen al mijne schrijvers nog heden tot laat in den nacht tot dat einde brieven schrijven.

Ik zal mij morgen vroeg naar Brussel begeven, en daar om de hulp van het policie bureau verzoeken.

Daar gij mij toestaat geene kosten te sparen, zoo zal zich alles van zelve schikken.

Ik, zeide Gustaaf, zal de talrijke briefwisseling van ons handelshuis tot hetzelfde einde aanwenden, om hen te ontdekken, al moest ik zelve daartoe verre reizen ondernemen. Vat daarom moed, zeide de Notaris, ik twijfel niet dat wij in korten tijd ons doel bereiken. Nu gij van mijne dienstvaardigheid verzekerd zijt, zoude het mij aangenaam zijn, wanneer gij mij toeliet, met rust en ernst een paar woorden met u te spreken.

Ik heb geen regt u over uwe voornemens te ondervragen, en in ieder geval nog minder te veronderstellen, dat dezelve niet anders dan achtingswaardig zijn kunnen. Uw voornemen is dus, de arme Freule Lenora te huwen?

Mijn onveranderlijk besluit, antwoordde de jongeling. Onveranderlijk? herhaalde de Notaris; het zij zoo! Maar het vertrouwen dat uw geachte oom mij immer bewezen heeft; mijn ambt als Notaris en raadgever maken het mij ten pligt, u voor oogen te stellen, wat gij doen wilt. Gij zijt millionair; gij draagt eenen naam, die alleen in den handel een groot kapitaal waardig is. De heer van Vlierbeeke bezit niets; zijn lot is ieder bekend, en de wereld veroordeelt den verarmden edelman, het zij met regt of onregt, tot smaad en vernedering. Met uw vermogen, met uwe jaren, met uw uiterlijk kunt gij de hand eener rijke dame verkrijgen, en uw vermogen verdubbelen.

Gustaaf had deze woorden met pijnlijk ongeduld aangehoord, en had de oogen van den Notaris afgewend om aan andere dingen te denken. Plotseling keerde hij zich om, en brak het gesprek van den Notaris af, door hem op haastigen toon te antwoorden: Gansch regt; gij doet uwen pligt; doch nu genoeg hiervan. Zeg mij, wie behoort nu den Grinselhof? De Notaris scheen meer of minder verstoord over die afbreking zijner rede, en over den geringen indruk zijner woorden; doch verbergde zijne gevoelens onder een fijn lachje en antwoordde: Ik zie, dat de heer Denecker een stellig besluit genomen heeft; hij handele dus volkomen naar zijnen wil.

De Grinselhof is aangekocht door de hypotheekhouders, dewijl dezelve onder de waarde bleef.

Wie bewoont hem nu? Hij is onbewoond gebleven. Men gaat daar niet henen in den wintertijd. Zoude men hem daarom van de eigenaars niet kunnen overnemen? Gewis, ik ben zelfs belast het goed voor het bedrag der hypotheken ten verkoop aan te bieden.

De Grinselhof behoort mij, riep Gustaaf, geef de eigenaars daarvan narigt. Goed, mijn heer! Gij kunt denzelven van dezen oogenblik af als uw eigendom beschouwen. Wanneer gij intusschen lust hebt, het landgoed te bezigtigen, kunt gij den sleutel bij den pachter vinden.

Gustaaf greep naar zijnen hoed, en maakte zich gereed van den Notaris afscheid te nemen. Hij drukte hem met ware vriendschap de hand, en sprak: Ik ben vermoeid en heb rust noodig; mijn gemoed is te zeer aangedaan van de treurige berigten. Vergeet niet van heden af uwe beloften te vervullen; mijne dankbaarheid zal grooter zijn dan gij vermoeden kunt. Vaarwel, tot morgen. Met droefheid in het hart verliet Gustaaf het huis des Notaris, om in de eenzaamheid te treuren over den onverwachten slag, die hem zoo smartelijk getroffen had.

(Wordt Vervolgd.)

☞ Morsige jongens worden even zoo zeker smerige mannen, als een kromme tak een kromme boom wordt. Wanneer een knaap oud genoeg is om op straat te spelen, dan is hij ook oud genoeg nuttig bezig te zijn. Het spreekwoord zegt: "Jong gewend, oud gedaan." Dit is echter zoo wel op meisjes als op jongens van toepassing.

Nader berigt omtrent de jongste aard- en zeebevingen op Banda, in Nederlandsch Oost-Indië.

Nadat in den vroegen morgen van den 26sten Nov. 1852 eene kleine regenbui was gevallen, werd op Neira, 10 minuten voor 8 uren, eene hevige vertikale beweging der aarde gevoeld, die echter spoedig in eene, in kracht toenemende golvende beweging van 't N.W. naar het Z. O. overging en zeker meer dan vijf minuten heeft aangehouden. Alles vlugtte uit de woningen; en men moest zich of voorovergebogen vasthouden, of geheel op den grond nederleggen, wijl het blijven staan onmogelijk was.

Bij den eersten vertikalen schok, die zoo spoedig in eene golvende beweging overging, was dadelijk het grootste gedeelte van Banda's woningen of bijgebouwen in puin verkeerd, of de gebouwen zoodanig gescheurd, dat zij onbewoonbaar zijn geworden. De Chinesche kamp en de inlandsche negorij, aan het Zonnegat gelegen, zijn voor een groot gedeelte verwoest. Alle gouvernements-gebouwen, de pakhuizen, de kerk, benevens de officiers-woningen in het kamp hebben mede veel schade geleden, en bijna alles zal geheel moeten worden vernieuwd. Een gedeelte van den Papenberg, waarop zich de seinpost bevindt, is afgescheurd, en de twee zich daarop bevindende bamboezen gebouwen zijn omvergevallen. Langs het strand is de aarde op vele plaatsen gescheurd.

Groot Banda is even zwaar geteisterd;—in bijna al de perken zijn de bijgebouwen, waaronder de rookkombuizen der noten, ingestort of zwaar beschadigd; evenzoo is het met de woningen der perkeniers (eigenaren der muskaatnoten-aanplantingen op Banda) gelegen. De negorij Lenthoir is bijna geheel verwoest, en Selamoe heeft veel geleden. Op Groot Banda hebben eene menigte scheuringen en nederstortingen van rotsen plaats gehad, die de wegen gedeeltelijk belemmeren.

Nog geen kwartier uurs was de aarde weder in rust, of er ontstond eene zeebeving, die alle denkbeeld te boven gaat. De baai liep in snelle opvolging vol en weder ledig, zoodat het soms slechts eene smalle rivier geleek, waarin Zr. Ms. brik *de Haai*, gekommandeerd door den kapitein-luitenant ter zee *van Romer*, die des avonds te voren was aangekomen, en de met 200 koyangs rijst beladene Nederlandsche bark *Atiat al Rachman*, kapitein *Lunel*, voor- en achterwaarts werden gedreven. Het laatstgenoemde vaartuig geraakte twee malen even aan den grond.

Te 10 uren in den morgen nam deze verschrikkelijke ebbe en vloed in hevigheid toe, en tot drie malen werd Neira en Groot Banda door stortzeeen, die zich in het Zonnegat en in dat van Lenthoir vormden, overstroomd, die telkens hooger en hooger stegen, en de laatste maal, ca. 10 uur, het fort Nassau zelfs passeerden en bijna tot aan den heuvel, waarop Belgica gebouwd is, naderden. Op Groot Banda is het water mede tot aan den voet van het gebergte gestegen, waardoor de in de vlakte staande notenboomen alle zijn overstroomd.

Alles wat op het lagere gedeelte van Neira woonde, vlugtte nu naar de bovenstraten; en men zag spoedig voor vrouwen en kinderen op hooge veilige plaatsen beschuttingen tegen de felle zonnestralen opslaan.

Op de voorstraat drong het water verscheidene voeten hoog in de huizen, terwijl het de deuren der woningen opensmeet. Bij het afloopen van het water werd een groot aantal visschen van den grond opgenomen.

Een 36tal inlandsche praauwen, bemand met 613 koppen, van de Ceram, de Key- en Saroaeilanden bevond zich almede ter reede; deze werden door hooge stortzeen door en tegen elkander geslagen, en dan naar den wal en dan van daar weder afgevoerd. Eene der grootste praauwen werd op den wal tusschen twee boomen ingedrongen, terwijl eene andere, benevens de groote sloep van Zr. Ms. brik *de Haai*, over de borstwering van het fort Nassau werd nedergeworpen. Eenige praauwen vergingen in het gezigt; een gedeelte werd in het Zonnegat gedreven, geraakten daar op strand en sloegen aan stukken;—terwijl het aan een ander gedeelte der praauwen gelukte, door het ophalen der zeilen te ontvlugten.

Beide de zeehoofden zijn bijna geheel weggeslagen. Wat aan den wal door de aardbeving was gespaard, werd thans door den hoogen vloed vernield en aan stukken geslagen, terwijl de goederen en boeken in de omvergeworpen kasten bedorven werden. —Op Lonthoir is het meeste verlies door de stortvloeden veroorzaakt; niets heeft in de negorij bijna kunnen worden gered, een ieder moest voor lijfsbehoud voor zich of voor vrouwen en kinderen zorgen.

Aan boord van Zr. Ms. brik *de Haai* is waargenomen, dat de hoogste en laagste stand van het water 26 voet verschil heeft opgeleverd.

Gedurende deze aard- en zeebeving zijn zware rollingen en geluiden als van kanonschoten gehoord.

De doodangst was op ieders gelaat te lezen, en geene pen kan dit verschrikkelijke natuurverschijnsel naar waarheid beschrijven; en nog zijn de gemoederen geenszins in rust. Gedurende de

(Zie verder vierde bladzijde.)

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$1,50 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 10 MEI 1853.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $ 4 per jaar; $ 2 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

WAARSCHUWING!

Diegene in town Holland, die het door JOHN D. GIBBS, postmeester te Gibbsville, voor *een* dollar per jaar aangebodene exemplaar van den Nieuwsbode neemt, kan verzekerd wezen dat hij zich zelven bedriegen zal, daar wij de bron kennen waaruit hij dit exemplaar trekt [niet van ons] en welke bron wij ook alsdan stoppen zullen. Onze prijs is onveranderlijk $ 1.50.

☞ Sedert de uitgave van ons vorig nommer waren wij verstoken van bijna alle wisselbladen, daar de post slechts eenmaal [Zaturdag] heeft kunnen aankomen, uithoofde van onstuimig weder alhier, gedurende de afgeloopene week. Met de grootste moeite hebben wij dan ook dit nommer kunnen te zamenstellen.— De regen, die Woensdag morgen begon te vallen, heeft *onafgebroken* geduurd tot Vrijdag morgen, dat is 48 uren! Overigens kwamen er nu en dan zware boijen. De stoomboot *Traveler* heeft, naar wij vernemen, op hare reis van Chicago herwaarts, bij Racine, een ongemak bekomen aan hare machine, hetwelk haar de vaart tot nog toe deed staken en mede toebragt aan het lang uitblijven der post.

[Even voor het ter perse leggen dezes bragt de post ons eene menigte couranten, welker voornaamsten inhoud uit plaatsgebrek tot een volgend nommer moet blijven liggen.]

☞ Voor onze landgenooten biedt zich thans de gelegenheid aan om eenen boomgaard aan te leggen voor ettelijke dollars, en wij verheugen ons, dat reeds eenigen daarvan gebruik gemaakt en eene aanzienlijke partij boomen hebben aangekocht. Wij hebben de verzameling van boomen en andere gewassen van den heer SCARRITT bezigtigd, en kunnen dezelve ruimschoots aan onze landgenooten aanbevelen.

☞ Laatstleden Zondag namiddag kwamen hier in een kort tijdsbestek 5 stoombooten aan, beladen met passagiers en goederen, namelijk: de *Sultana, Mayflower, Lady of the Lake, Forest City* en *Golden Gate*. De daardoor veroorzaakte drukte was buitengewoon. Eerstgenoemde waren van Buffalo en bestemd naar Chicago. De drie overige van laatstgemelde stad naar Buffalo.

☞ De Sheboygan *Chronicle*, melding makende van Lapham's kaart van Wisconsin, zegt, "dat ieder heer zulk eene kaart behoorde te bezitten, zoowel als redacteurs, kooplieden en advokaten." Hoe nederig moet de redacteur van dat blad van zich zelven, en van kooplieden en advokaten denken.

☞ De Washington Union deelt den uitslag der laatste Presidentiale stemming mede, als volgt:

Voor Pierce, dem.	1,585,545
Scott,	1,383,573
Hale,	157,296
Totale stem,	3.126,414

Deze cijfers drukken echter niet het totale getal stemmen uit, hetwelk is als volgt:

Voor Pierce, dem.	1.607,723
Scott, whig,	1.386.934
Webster, Union whig,	7.436
Hale, free soil abolition,	155,940
Goodell, abolition,	72
Troup, State rights,	2.300
Broome, native,	2,475
Totale stem,	3.162,880

Dit getal der in November, ll. uitgebragte stemmen overtreft dat van alle vorige verkiezingen, en is 290,894 stemmen hooger dan in 1848.

— Col. *Hughes*, de naar Europa gezonden commissaris voor de wereld-tentoonstelling, heeft een onderhoud met den keizer der Franschen gehad en van dezen de verzekering ontvangen, dat een fransche commissaris zoude benoemd worden, om de door Frankrijk voor het glazen paleis te Nieuw York bestemde voorwerpen in een fransch oorlogschip naar de Ver. Staten te brengen.

— In Troy werd in de afgeloopene week een jongeling tot eene boete van 3 dollars veroordeeld, omdat hij eene gehuwde dame gekitteld had. De jongeling bragt "algemeen gebruik" als verschooning in; maar de dame betwistte dit, en indien het al algemeen gebruik was, het was daarom geen algemeen regt zeide zij, en zij hield vol dat iedere dame het regt bezat om haar eigen *kitteluar* te kiezen.

— Uit Odessa wordt van den 25sten Maart gemeld, dat de oorlogsgeruchten nog stand hielden. Men ging met het maken van toebereidselen voort, zoodat tegen half April alles marschvaardig zou staan. Men beweert, dat in 1812 zulke groote krijgstoerustingen niet gemaakt werden. Ook in Groot Rusland is men bezig. Op de Wolga zijn 8 stoombooten bezig met het vervoeren van troepen. Zelfs uitgediende soldaten, die reeds 20 a 25 jaren onder de wapenen stonden, zijn opgeroepen.

— Reizigers, die onlangs den spoorweg, welke over de landengte van Panama komt te liggen, in oogenschouw namen, roemen dezen aanleg als een der grootste uitingen van den Amerikaanschen ondernemingsgeest. De afstand tusschen de beide Atlantische kusten is slechts zestien uren, waarvan de helft reeds gereed is. Deze helft loopt over groote moerassen en zware bosschen. In de eerste heeft men boomen geveld, ze op de plaats tot palen gemaakt en daarop de sporen gelegd. In de digte wouden zijn slechts zoo veel boomen uitgehouwen als noodig was, om plaats te maken voor een spoorweg-rijtuig en somtijds voor een huis, dat tot station dient. De wendingen der lijn zijn zeer scherp, en het geheel moet een buitengemeen zonderling en treffend voorkomen hebben.

Mijn Heer en Vriend J. QUINTUS!

De Kerkenraad van town Holland, Sheboygan County, Wis., verzoekt UE., om het volgende in den Nieuwsbode te plaatsen.

Voor eenigen tijd lazen wij in UEds. ook voor ons waardig blad, dat JAN KOPPEJAN en zijne aanhangers eene gemeente gesticht hadden, en hij als leeraar en *J. Verhage* en *A. Zuurmond* als ouderlingen zouden fungeren, hoewel de laatste, volgens latere aankondiging, verkeerdelijk was opgegeven. Geen wonder, dat de gedachte op *Zuurmond*, als ouderling, moest vallen; want, volgens getuigenis van dezen, had J. Koppejan bij zijne aankomst eerst hem bezocht, en verklaard hier eene roeping te hebben, (*) naardemaal Mr. J. QUINTUS hem niet meer wilde toestaan in deszelfs drukkerij te prediken. Zuurmond, ingenomen met het onderwijs van Koppejan, in het echt Gereformeerde, zoo als men het noemt, betoont een' blinden ijver voor hem, (zoo hij zelf getuigt); laat hem, ook op aandrang van anderen, in zijn huis prediken, zoo men het noemt, en voorziet hem als een vader van kost en inwoning. Hierdoor meer met Koppejan bekend wordende, krijgen zij spoedig een' af keer van zijn gedrag en handelwijs in het Godsdienstige. Het gedrag van Koppejan daargelaten, verwondert het den Kerkenraad niet, dat Zuurmond, bij rijpere overweging, een beter inzigt in de zaak heeft gekregen, want de zoogenaamde stichting der gemeente blijkt geschied te zijn als volgt: Eenige lieden met verdorven *mistiek* en verkeerde inzigten bezet, en eenvoudig betooverd door het schoone woord "Gereformeerd", met een baak om de oude berijmde Psalmen te moeten zingen, zich daarbij voegende, wenschen door Koppejan op een echt oud Gereformeerd standpunt te worden geplaatst en opgebouwd. Volgens hun gevoelen is Gods Kerk in Amerika niet te vinden; dit bewijzen zij ook bijzonder hierdoor, dat niet meer *ende* en *wijf*, maar *en* en *vrouw* gelezen wordt; ja zelfs, dat men *hun* of *hen* in plaats van *haar* somtijds leest. Koppejan nu, meenende bij het volk van het zelfde gevoelen te zijn, verkondigt hunlieden bij voortduring, dat hij de man is die alleen, met hier en daar één, is overgebleven als "een hutken in den kommer hof," zoo *hij* het noemt. Hij noemt zich de éénige in dit land, die op echte gronden predikt.

De Classis in Michigan zoude hem gaarne hebben willen ordenen, doch daar had hij niets van willen weten, dewijl het de Kerk niet is, maar verloochenaars der Waarheid, die den Gereformeerden naam hebben weggegeven enz., en dus eene zending van dezulken beteekent niets; maar de roeping, hier van zijne vrienden, erkent hij eene in- en uitwendige roeping te zijn, als Leeraar. Op dien grond heeft hij zich dan met eenigen zoeken te verbinden, om eene verkiezing te doen van ouderlingen en diakenen. J. Verhagen en D. Hartman, zoo als de Nieuwsbode gemeld heeft, werden als ouderlingen benoemd. Koppejan ageerde als Leeraar. Verhage heeft daarop hun' Leeraar op eenen, zoo zij meenen echt Gereformeerden grond ingewijd, door het hoofd des Leeraars met zijne handen te dekken, terwijl Hartman het formulier las; daarop heeft Koppejan hunlieden als Ouderlingen bevestigt.

Nu op dat zoogenaamde heilige standpunt staande, veroordeelt, verdoemt Koppejan alle diegene, die buiten dat hun heilig stelsel zijn. De onbetamelijke uitdrukkingen, die wij en anderen uit des mans mond gehoord hebben, zullen wij niet noemen, maar laten die voor zijne rekening.

Koppejan zeide, dat de Hollandsche Predikanten zich als verloochenaars van den Gereformeerden naam, bij het stelsel der Amerikanen, dat van alles is zamen gelapt, hadden gevoegd. Gevraagd zijnde wat hij door het woord "Gereformeerd" verstond, antwoordde hij hetzelve te beteeken: "die nieuwe naam, dien God aan zijne Kerk weleer beloofd had te zullen geven." Koppejan werd gezegd, dat hij toch eene zending behoorde te hebben om te prediken. Hij zeide daar wel van overtuigd te zijn, maar dat dit voor hem eene onmogelijke zaak was, dewijl de ware kerk in Amerika niet te vinden is. Hij verhaalde, hier en daar nog trouwe aanhangers te hebben, vooral in Chicago en Kalamazoo, maar dit hielp in deze zaak niet. In Michigan had hij de Predikanten ook gehoord, althans eenige: "BOLKS met zijne dwalingen" zeide hij, "was hem geen noemens waard. Ds. VERMEULEN had hij twee maal hooren prediken; de eerste maal Remonstrantsch, de tweede maal Gereformeerd." Wat hij van VAN RAALTE gezegd heeft, is ons ontgaan. Met één woord, zoo als boven gezegd is: hij is de man!

De Kerkeraad denkt, dat het niet noodig is, hier iets tot onderwijzing bij te voegen, dewijl alle verstandige, weldenkende lieden hiervan een' afkeer zullen gevoelen, dan alleen de lezing van Rom. X: 15 en 1 Cor. 1 en 12 aan te bevelen, met het volgende vers van een nu zaligen Dichter ter toepassing:

> Hoe moet het Christendom zich schamen,
> Van een gescheurd door broedertwist,
> Waarin men zich zoo ligt vergist
> Door 't pleiten voor verscheiden namen!
> Was trotschheid en vreemd vuur gebluscht,
> De Kerk van JEZUS had meer rust.

De Kerkenraad dacht ook dit hunne roeping te zijn, om ieder te waarschuwen voor menschen, die rond loopen om schoon schijnende woorden aan onbedreven en eenvoudige menschen te zoeken verkoopen, met een' ijver voor een eigen stelsel, dat zij voorgeven de grond onzer vaderen te zijn, ten koste, indien God het niet verhoedde, van rustige Gemeenten.

De Kerkenraad verzoekt hun, die bidden geleerd hebben, met hen den Heere te smeeken, ter bewaring der gemeente, ter bekeering der dwalenden, met dankzegging tot God voor de goede verstandhouding, die over het geheel nog genoten wordt en door het werk der verkeerdheid niet beduidend geschokt is.

In naam des Kerkenraads, bestaande uit 10 leden,

OOSTBURG, K. VAN DER SCHUUR,

2 Mei 1853. *Leeraar.*

(*) Eenige tot geen genootschap behoorende lieden schijnen hem uitgenoodigd te hebben.

☞ Wij hebben voor bovenstaand artikel eene plaats ingeruimd, zonder ons zelven verantwoordelijk te houden voor eenig onregt dat KOPPEJAN zich daarin mogt meenen te zijn aangedaan, en dus aan het verlangen des Kerkenraads voldoende, is het niet meer dan billijk, dat wij zijne partij ook de gelegenheid geven, die aanmerkingen te maken, welke hij mogt te maken hebben— altijd in het oog houdende, om zich te bepalen bij de reeds bestaande punten, alles te vermijden wat eenen geest van persoonlijken haat verraadt, en slechts datgene te zeggen, wat een einde aan de zaak kan brengen. De waarde van het artikel laten wij den lezer ter beoordeeling over, en hebben daarop alleen aan te merken, dat wij Koppejan noch *verzocht* noch *geweigerd* hebben in onze drukkerij te prediken.

☞ *Der Phoenix aus Nordwesten* is de titel van een nieuw Duitsch blad, alhier uitgegeven door de heeren GRAHL & REINNOLDT.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 12 April. De *Nederlandsche Staats-Courant* [het Regerings-organ] bevat het volgende: "In het *Algemeen Handelsblad* van heden, no. 6657, 2de editie, wordt een berigt uit den *Nieuwsbode* overgenomen, betrekkelijk de benoeming door den Paus van eenen aartsbisschop en drie bisschoppen in Nederland, waarbij onder anderen wordt te kennen gegeven, dat de indeeling der bisschoppelijke zetels enz. " is vastgesteld in overeenstemming met de consideratien van Zr. Ms. regering zelve."

"Ook in dit opzigt is dat berigt onjuist. De regering is over die indeeling en benoeming niet geraadpleegd, en heeft er geene consideratien over gegeven. Vermits zij reeds eenen geruimen tijd geleden aan het Hof van Rome, in antwoord op de door dat Hof gedane aanvrage, had verklaard dat de Grondwet aan ieder kerkgenootschap de vrijheid geeft zijne *inwendige* organisatie naar goedvinden te regelen, moest zij aan die regeling, die eene *zuiver kerkelijke* aangelegenheid is, vreemd blijven, zoo als zij dan ook werkelijk vreemd daaraan gebleven is."

De Bisschoppelijke Hierarchie in Nederland.

GRONINGEN, 14 April. Door den Algemeenen Kerkeraad der Ned. Herv. Gemeente is gisteren besloten, ter zake van de invoering der bisschoppelijke hierarchie aan Z. M., een adres in te dienen, welks onderteekening door elk zijner leden zooveel mogelijk zal worden bevorderd. Het adres luidt als volgt:

SIRE!

Met droefheid en zorg heeft de Algemeene Kerkeraad der Ned. Herv. Gemeente dezer dagen uit de dagbladen vernomen, dat de Pauselijke regering de hierarchie in de Katholijke Kerk in Nederland heeft georganiseerd, een vijftal bisschoppen, en een aartsbisschop benoemd.

Wij erkennen, Sire, dat onze grondwet den Katholijken in Nederland regt geeft op eene behoorlijke en vrije organisatie van hun kerkgenootschap, en het is geenszins onze bedoeling, hun het bezit van bisschoppen te betwisten, indien dat voor hun kerkgenootschap noodig is, al kunnen wij nooit aan eenen *Paus* het *regt* toekennen, om in *Nederland* beschikkingen te maken, al moeten wij ook onze diepe smart uitboezemen over het beklagelijk verschijnsel, dat in Nederland, een land van zulk eenen oorsprong en met zulk eene geschiedenis, de priesterheerschappij zich vrijelijk kan ontwikkelen onder de bescherming der wet en voor het aangezigt van eenen Koning, die regtstreeks afstamt van WILLEM *den Zwijger*, zaliger gedachtenis.

Wij vragen dan ook geenszins, dat door Uwe Majesteit de vestiging der bisschoppen worde verhinderd.—Maar Sire! een paar andere vragen liggen ons op het hart, en wij kunnen ze niet onderdrukken, al ware het ook, zoo als sommigen in openbare geschriften beweerd hebben, dat hetgeen wij verlangen natuurlijk is en als van zelf spreekt.

Sire! De Bisschoppen, die zich in Nederland zullen vestigen, zijn door eenen eed van gehoorzaamheid onderworpen aan eene buitenlandsche magt, die en kerkelijk en wereldlijk bewind in zich vereenigt. In dien eed komt onder anderen voor: "Papatum Romanum et regalia S. Petri adjutor iis ero ad retinendum et defendendum, salvo ordine meo, contra *omnem hominem*." "Ik zal, behoudens mijn' rang, (den Pausen) een helper zijn ter bewaring en verdediging van het pausschap en de koninklijke regten van den H. Petrus *tegenover alle menschen*." En "Haereticos, schismaticos et rebelles, eidem domino nostro vel successoribus praedictis, *pro posse prosequar et impugnabo*." "Ik zal de ketters, scheurmakers, en rebellen tegen onzen Heer (den Paus) en zijne opvolgers voornoemd, *naar mijn vermogen vervolgen en bestrijden*."

Die eed verbindt hen derhalve tot eene dubbele schennis van de grondwet. Want de grondwet waarborgt vrijheid aan de *onderscheiden* kerkgenootschappen, en beperkt daardoor alleen reeds de vrijheid van elk bijzonder kerkgenootschap binnen zulke grenzen, als noodig is, om die van anderen te vrijwaren. Maar der bisschoppen eed verpligt hen tot vervolging en bestrijding van alle kerkgenootschappen, die niet het Roomsche zijn.

En wanneer 's lands hooge Regering of de regterlijke magt in Nederland die bisschoppen met de wet in de hand zou willen verwijzen binnen de grenzen van het geoorloofde, dan verpligt hun eed hen tot rebellie tegen Regering en regterlijke magt beide. Want zij hebben gezworen, pausdom en koninklijke regten van den H. Petrus, (dat is volgens de opvatting der Roomsche curie het regt van den pauselijken stoel, om alleen te heerschen en geen ander kerkgenootschap naast de R.-Kath. kerk te dulden), te handhaven en verdedigen tegen *ieder* mensch, zonder uitzondering van Koning of regter.

Het is ons bescheiden oordeel, Sire! dat mannen, aan zulk eenen eed gebonden, door eene Overheid niet kunnen worden erkend, zonder dat hun daardoor tevens het regt wordt toegekend, om met 's lands grondwet den spot te drijven;— en dat het reeds een hoon is voor den Koning en zijne regering, wanneer de erkenning van dezulken van Hen wordt gevraagd.

Wij meenen daarom eerbiedig van Uwe Maj. te moeten verlangen, dat, indien de door den Paus benoemde bisschoppen stilzwijgend door Uwe Maj., overeenkomstig de grondwet worden toegelaten, om als kerkelijke personen binnen den kring van hun kerkgenootschap te werken;— Zij hen nooit ofte nimmer openlijk erkenne, noch toelate, dat de titel van bisschop of aartsbisschop door hen buiten den kring van dat kerkgenootschap mag worden gebezigd, noch om zich daarmede te wenden tot de regterlijke magt, noch tot de wetgeving, noch ook tot de Hooge Regering des lands, noch hoe dan ook. Op het staatkundig gebied verwerpen en vreezen wij alle magt, die niet de magt Gods is, of des Heeren, of der wettige Overheid van Nederland. Op het gebied der Kerk vreezen wij de priesterregering niet. De geest der vrije kinderen Gods zal zich weten te handhaven tegenover de slavernij der gebondenen.

Maar ook, Sire! wanneer de bisschoppen zonder openbare erkenning worden toegelaten, mogen wij nog eene andere ernstige vraag niet terughouden:

Wij achten en eeren onze Katholijke Nederlandsche ingezetenen, en wenschen met hen in liefde, eendragt en vrede te leven; maar wij kunnen dat niet, wanneer zij worden beheerscht en bezield door Ultramontanen en Jezuiten, wier bedoelingen wij kennen uit den kerker der *Madiai's*, uit de in Frankrijk geslotene godsdienstoefeningen en scholen der Protestanten, uit hetgeen zij kort na de zoogenoemde organisatie der Katholijke kerk in Engeland en hun organ "de Rambler" te Londen openlijk in druk hebben uitgesproken: "dat godsdienstvrijheid eene der verderfelijkste dwalingen dezer eeuw is,"—"dat Socinianisme, Calvinisme, Anglicisme en Judaisme gelijkelijk doodzonden zijn, even misdadig als moord,"—"dat de Protestanten geen meerder regt hebben op hunne godsdienstige zienswijze, dan op huns naasten beurs, of huis, of leven,"— "dat niets natuurlijker en noodzakelijker is, dan dat ketters met den dood worden gestraft." Zulke Ultramontanen en Jezuiten, Sire, achten wij eene pest in Katholijke en Protestantsche landen beide, omdat zij, zonder banden des Vaderlands, geenen teugel kennen, die hunne woelzieke heerschappij bedwingt.

Daarom verlangen wij eerbiedig, dat Uwe Maj. binnen Neerlands grenzen zelfs geenen mensch dulde, die in de Roomsche kerk zoo groot eenen invloed oefenen kan als aan bisschop of aartsbisschop aldaar wordt toegekend—tenzij die mensch 's Nederlander van geboorte, of Nederlander volgens de wet—opdat men van hem, zoo lang hij geene bewijzen van het tegendeel heeft gegeven, billijk moge kunnen vooronderstellen, dat de liefde voor vaderland en volk hem zal beletten, roekeloos te beroeren en te verdeelen.

Mogt het waarheid zijn, Sire, dat wat wij van Uwe Majesteit vragen, uit den aard der zake van zelf spreekt, en niet anders kan geschieden, wij zouden ons hartelijk verblijden.

Maar zwijgen mogten wij daarom niet, want Rome's curie erkent noch wet noch volksgeest; maar zet met hardnekkige volharding, ten koste van al wat daar onder bezwijken moet, hare onbegrensde eischen en aanmatiging door, en wij wenschen ook voor de toekomst gewaarborgd te zien, wat wij thans als onze dringende maar eerbiedige bede voor den troon Uwer Majesteit brengen:

Dat geen bisschop of aartsbisschop, door den gewonen eed van gehoorzaamheid aan den Paus van Rome verbonden, ooit door Uwer Majesteits regering officieel worde erkend — en,

Dat geen bisschop of aartsbisschop binnen Nederland stilzwijgend worde toegelaten, tenzij Nederlander van geboorte of door de wet.

't Welk doende, enz.

Het adres, 't welk gisteren en eergisteren in de consistoriekamer der Chr.-Afgescheidene gemeente alhier voor ieder' stadgenoot ter teekening heeft gelegen, is van 247 handteekeningen voorzien; het is van den volgenden inhoud:

SIRE!

De ondergeteekenden, ingezetenen der stad Groningen en tevens doortrokken van den geest dier vaderen, die vrijheid en waarheid liever badden dan leven en goederen, naderen met betamelijken eerbied uwen troon om Uwe Majesteit te verklaren, hoe zeer het hen treft, dat de bisschoppelijke hierarchie weder in Nederland zal gevestigd worden.

Zal dan, Sire, de grondslag herlegd worden, dat de gansche Natie eenmaal wederom bukke onder het blindste bijgeloof, of misschien de dierbare geboortegrond andermaal doorweekt worde met het bloed en de tranen der aan waarheid en vrijheid gebondene inwoners? Neen, Sire! dit durven, dit mogen, dit willen zij niet aannemen, indien er mogelijkheid bestaat, dat Uwe Majesteit het kan weren; vertrouwende dat de geest der vroegere Oranje Vorsten nog in uw Koninklijk hart woont, en Uwe Majesteit te goed bekend is met den geest en de strekking der Roomsche hierarchie.

O, SIRE! wij bidden U dan om des Heeren wil en om den wil des lieven Vaderlands, doe toch wat in Uwer Maj. vermogen is om zulk een kwaad te verhinderen; uit ondervinding en geschiedenis geleerd hebbende, dat op Rome, hoe het ook vleije, geen staat is te maken, dewijl bij zijne beste handhavers de regel geldt: het doel heiligt de middelen, — daar het ware Protestantisme ten regel heeft: geeft Gode wat Godes is, en den Koning wat des Konings is. De God onzer vaderen geve Uwe Maj. den geest der wijsheid, des raads en der sterkte, opdat Uwe Maj. hierin handele, zoo als het Gods eer, de welvaart van Nederland en het waarachtig heil van het echte Nederlandsche volk nuttig zij, hetwelk geene Vorsten over zich erkent, dan den Koning der Koningen hier boven, en den Vorst van Oranje beneden.

GRONINGEN, April 1853.

Uwer Majesteits getrouwe onderdanen.

Het adres door de heeren studenten dezer hoogeschool opgezonden en door een 140tal onderteekend, luidt als volgt:

SIRE!

Met den meest verschuldigden eerbied nemen de ondergeteekenden, studenten van de verschillende faculteiten aan de Hoogeschool te Groningen, de vrijheid, om zich met een ootmoedig verzoek tot Uwe Majesteit te wenden.

De Paus van Rome heeft onlangs bij allocutie het herstel der bisschoppelijke hierarchie in ons dierbaar vaderland aangekondigd; in 1853, onder de regering van den Protestantschen vorst WILLEM III, wil hij volvoeren, wat zijn voorganger in 1559, onder den *Spaanschen* FILIPS II, reeds beproefde, maar om den gezamenlijken tegenstand van Roomschen, zoowel als Onroomschen, niet vermogt tot stand te brengen. Nu zullen in Nederland niet minder dan een aartsbisschop en vier bisschoppen verschijnen, door den Italiaanschen Kerkvorst gezonden, om over de goederen, over het hart, over het geweten van den Nederlandschen Katholijk te heerschen.

Nu zullen er vijf geestelijken in ons midden komen, die bij velen hooggeacht zullen worden, en een' grooten invloed zullen verkrijgen, maar dien invloed en dat aanzien zullen *moeten* besteden, niet om de belangen van Vorst en Vaderland, van Burger en Overheid te bevorderen,— integendeel, om het gezag, de magt en aangematigde regten van den *Italiaanschen* Vorst,—in *Nederland* voor te staan, te handhaven, ja uit te breiden. Mannen zullen hier onder ons optreden, die aan den Paus den' heiligen eed hebben gezworen om (gelijk men dien eed in het Pontifiale romanum leest) "*de regten, eerbewijzingen, voorregten en het aanzien van den Roomschen Stoel te bewaren, te verdedigen*, te VERMEERDEREN EN TE BEVORDEREN," die met een' heiligen eed hun vast voornemen hebben te kennen gegeven, om "ALLE KETTERS, SCHEURMAKERS EN OPROERLINGEN, *tegen den Paus of zijne opvolgers, zooveel zij kunnen, te vervolgen en te bestrijden*," dat is met andere woorden, die zich bij eede hebben verbonden, om den Koning, zijne Protestantsche ministers, al hunne Protestantsche medeburgers, alsook de vrijheidlievende Katholijken, te vervolgen met alle middelen die hun ten dienste staan, en niet te rusten voor zij hun doel hebben bereikt.

Dat is het wat de Paus beoogt met de herstelling der bisschoppelijke hierarchie, daartoe laat bij dit door zijne bisschoppen zweren. Kan Uwe Majesteit zulke dienaren van den vreemden Vorst, die den ondergang van Uw Huis, van ons Vaderland beoogt, in ons land toelaten?

Wij smeeken daarom Uwe Majesteit, om of hen te verhinderen tot ons over te komen, als gevaarlijk voor de rust des lands, of, zoo dit niet meer mogelijk is, hen niet van regeringswege te erkennen, of te laten erkennen, en die bepalingen te maken, welke geschikt zijn, hunne magt zooveel te beperken als Neerlands behoud en heil dringend vorderen.

GRONINGEN, 11 April 1853.

Het Amsterdamsche adres, reeds in ons vorig nommer medegedeeld, is door ruim 51,000 manslidmaten van onderscheidene grootendeels Protestantsche kerkgenootschappen onderteekend. "De hoofdstad des rijks toont daardoor,—gelijk *de Nederlander* zich uitdrukt,—"hoe ze den voor eenigen tijd op haar geworpen blaam van flaauwhartigheid beantwoordt."

Volgens een schrijven van eene geachte en geloofwaardige hand, heden alhier uit Amsterdam ontvangen, merkte men onder de teekenaars van het adres een aantal Israelieten en ook Katholijken op. Ook zouden, volgens geloofwaardige ooggetuigen, zelfs pastoors zich onder deze bevonden hebben.

Het uit Rotterdam aangeboden adres, 't welk zich er bij bepaalt om de belangen der Protestanten, waar die bedreigd worden, met den meest dringenden ernst aan Z. M. aan te bevelen, is van 9935 onderteekenaren voorzien.

Dat uit 's Hage grondt zich inzonderheid op 't bezwaar, dat de aartsbisschoppen en bisschoppen bij eede verbonden worden, de ketters, scheurmakers en wie ook tegen den Paus en zijne opvolgers opstaan, zooveel in hun vermogen is te vervolgen en aan te vallen, en meent, dat de wettige erkenning door den Staat van bisschoppen, die door zoodanigen eed gebonden zijn, in lijnregten strijd is met den eed, door Z. M. gezworen, om alle godsdiensten in het rijk gelijkelijk te beschermen.

In Delft is een dergelijk adres door 2231 personen onderteekend.

De synodale commissie der Evang.-Luthersche kerk in Nederland protesteert hoofdzakelijk tegen de wijze, waarop bij de Pauselijke allocutie gesproken wordt van die Nederlanders, die den Paus niet als kerkelijk opperhoofd erkennen. Zij heeft vooral bezwaar in de dubbelzinnige verhouding, die steeds voortvloeit uit de vermenging van geestelijk en wereldlijk gezag van het opperhoofd van Rome en houdt zich overtuigd, dat Z. M. tot het aannemen der bisschoppelijke titels geen verlof zal verleenen, indien daaraan eenige bevelen, eeden of bedoelingen verbonden mogten zijn, welke de regten der Protestanten of de rust en eendragt des lands in gevaar zouden kunnen brengen.

In het adres uit Harlingen, door 922 personen onderteekend, wordt Z. M. verzocht om door een *officieel berigt* in de Staatscourant te doen blijken, dat de aanstelling der bisschoppen is een *zuiver kerkelijke* maatregel en dat ze ook als zoodanig door het gouvernement wordt beschouwd.

Te Leeuwarden zijn 2 adressen door 2293 personen onderteekend en ligt nog een derde ter teekening.

Verder liggen nog adressen ter teekening, of zijn reeds verzonden, te Sneek, IJlst, Assen, Koevorden, Meppel, den Ham, Noordlaren, enz.

(Gron. Ct.)

Men schijnt te meenen, dat de geestelijke magt van Rome — want van eene andere dan zuiver geestelijke magt in Katholijke godsdienstige aangelegenheden kan geen spraak zijn— door de kerkregelen wordt uitgebreid. Juist het omgekeerde is waar; de magt van Rome wordt daardoor ingekrompen. Wie zich daarvan overtuigen wil, behoeft niet meer te weten, dan wat de *missie* was, en wat thans de *diocesen* zijn.

De *missie* was een buitengewone toestand, waarin Nederlandsche Katholijken *uit Rome* werden bestuurd, als minderjarige, die zich-zelven niet leiden kunnen. Daarnaar was alles ingerigt. Het kerkelijk hoofd, dat in Nederland resideerde, was daarom een *vreemdeling* en slechts *vice-superior*; want *superior* was en bleef de Paus zelf. Die *vice-superior* was slechts *tijdelijk* aangesteld, en kon ieder oogenblik door Rome worden teruggeroepen en vervangen. Eveneens was het gesteld met de aartspriesters en pastoors, die eigenlijk slechts *zendelingen* waren. Ook deze waren slechts *tijdelijk* in hunne bedieningen geplaatst; dat is, misten kerkregtelijke vastheid, en konden ieder oogenblik door den *vice-superior* worden ontslagen, gelijk hij ieder oogenblik naar Rome kon worden teruggeroepen.

Die toestand was voor de Katholijken der Nederlandsche missie niet aangenaam. Zij streefden sinds lang er naar, om, meerderjarig geworden, volgens de gewone regelen der kerk, in zekere mate zich zelven te regeren. Zulks hebben zij verkregen door de bisschoppelijke hierarchie. Voortaan zullen de godsdienstige belangen der Katholijken op de missie niet meer uit Rome worden bestuurd, maar in Nederland zelf. De plaats van den *vice-superior*, die doorgaans *vreemd* was aan Nederland, zal worden ingenomen door *landgenooten*.

Die landgenooten zijn *superiores*, d. i., kunnen eigenmagtig handelen, met zelfstandigheid en met eene betrekkelijk groote mate van onafhankelijkheid, omdat zij voor hun leven benoemd worden, en niet uit hunne kerkelijke bediening kunnen worden ontslagen, dan, gelijk zulks bij ons met de regterlijke magt plaats heeft, in de gevallen door de (kerkelijke) wet voorzien, en in de vormen daarbij voorgeschreven. Hetzelfde is 't geval met de pastoors, die op de missie nu eerst voor goed pastoors worden, waar zij vroeger slechts *tijdelijk aangestelde zendelingen* waren, omdat zij thans treden in 't genot van 't kerkelijk regt, dat hunne benoeming levenslang maakt, en verplaatsing of ontslag slechts toelaat naar de in de kerkelijke wet gestelde regels.

(Tijd, N.H. Ct.)

News-Messenger.

J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Issued weekly; Office Corner of Eight Str. & N.Y. Avn

TERMS OF ADVERTISING:
(*Sixteen lines or less make a square.*)

Square, for 1 week	$1,00	Square, 6 months	5,00
„ „ 2 weeks	1,25	„ one year	8,00
Business Cards, of 5 lines or less, per an.	5,00	Every subsequent sq.	4,00
Square, 3months	3,00	One column, 6 mo'ths	20,00
		„ „ 1 year	30,00

SHEBOYGAN, WIS.

TUESDAY, MAY 10, 1853.

V. B. PALMER, the American Newspaper Agent, is *the only authorized Agent* for this paper in the cities of Boston, New-York, and Philadelphia, and is duly empowered to take advertisements and subscriptions at the rates as required by us. His receipts will be regarded as payment. His offices are—BOSTON, Scollay's Building, NEW-YORK, Tribune Buildings; PHILADELPHIA; N. W. corner Third and Chestnut streets.

ZAANDAM. — In answer to the article of our friend KRUER, of the Milwaukie *Banner*, as to the proper name of the city in question, we would say, that *Zaandam* by no means derives its name from the fact that it once harbored a Czaar within its walls, but from the river *Zaan*, on which it is situated; hence *Zaandam*. It may be called "Saardam", by way of speaking, [although we never heard it] but this gives us no authority to spell its name accordingly. Zaandam *is* the proper name, and we never saw it *printed* otherwise, either on maps or in books, drawn or written by Holland authors.
In the close of his article Mr. KRUER is so far right, that we made an abstract from his article, and we beg pardon for the neglect of not giving him credit.

GEMENGDE BERIGTEN.

Men schrijft van Washington, dd. 24 April: Onze afgetredene Whig administratie heeft beslist, dat dienstpligtigen, die, voor zij aan de verpligtingen der militie in hun vaderland voldaan hadden, herwaarts overkomen, en bij een later eventueel bezoek in hun vorig vaderland, ofschoon hier burger zijnde, niet door het Amerikaansche gouvernement kunnen beschermd worden, bijaldien hunne vroegere autoriteiten hun arresteren om aan die verpligtingen te voldoen. Deze zaak behoort minstens aan deze zijde van den oceaan bekend gemaakt te worden, opdat de zoodanigen, die in deze stelling zijn, niet in het vertrouwen op de bescherming, die een reispas der V. Stat. hun als burgers belooft, in gevaar komen op ratjetoe en komiesbrood in de gelederen der "konings-kinderen" gestopt te worden.

— "UNCLE TOM"—zegt de Boston Congregationalist— is nu ruim een jaar oud. Op den 20 Maart 1852 verkochten de heeren John P. Jewett & Co. het eerste exemplaar van den eersten druk. Op den 20 Maart 1853 hadden zij er 350,000 exemplaren van uitgegeven, of, daar er slechts 300 werkdagen waren verloopen, hadden zij gedurende dat tijdvak dagelijks eene uitgave er van verkocht. (naar den gewonen maatstaf van een duizend exemplaren voor eene uitgave.) Hoe opmerkelijk dit ook schijnen moge, het is nog opmerkelijker dat het debiet, naar wij van hen vernemen, aanhoudend voortduurt; zijnde er in de afgeloopene maand bijna zoo vele exemplaren van verkocht, als in eenige maand des jaars.

Het boek is nu zeer getrokken in het Zuiden, en onophoudelijk worden ontbiedingen ontvangen van alle deelen der wereld. De laatste buitenlandsche post bragt een order aan voor de geillustreerde uitgave van Perzie!

— Wij lezen de volgende taal in de Detroit *Free Press* van den 16 April j.l.: "De kwestie van slavernij is eene vraag, die zoo geheel en al buiten de jurisdictie van het Noorden ligt; is eene vraag, welke het Zuiden zoo veel te meer bevoegd is te beslissen; eene, die wij, als een noordelijk man, door onze voorvaderen ons zelven verbonden houden niet zoo te behandelen, dat wij als een dwaas zouden handelen indien wij een abolitionist werden, of hunne leerstellingen verbreiden. De grootste vijanden, zelfs voor den neger, zijn de abolitionisten. Zij hebben de afschaffing van slavernij onbepaaldelijk uitgesteld. Zelfs de National Era, het abolition orgaan te Washington, begint in te zien dat noordelijke agitatie den Afrikaan niet dienstig is.

— Pater BADEN, die gezegd wordt de eerste Roomsch Katholieke geestelijke in de Ver Staten geweest te zijn, overleed voor eenige dagen te Cincinnati in den ouderdom van *acht en negentig* jaren; hij had het priesterambt 60 jaren bekleed.

— De gestempelde omslagen voor brieven zullen den 1 Junij worden uitgegeven.

— Zoo als men weet is Santa Anna in zijn vaderland (Mexico) terug gekeerd. Zijne aanspraak tot het volk begon met de woorden: "Mijn *voet* op de kusten van mijn geboorteland plaatsende." Hij heeft een been verloren.

— De Cincinnati Gazette behelst het volgende: Eene dame van deze stad, door hare ouders en haren minnaar, wiens liefde zij niet hoog schatte, aangezet zijnde om het huwelijks-altaar te naderen, vatte moed toen de gewigtige vraag door den het huwelijk voltrekkenden geestelijke aan haar gedaan werd, en antwoordde vast besloten "neen", wanneer alstoen het behoorlijke antwoord een zachte blos, een stille zucht en een wispelend "ja" moest geweest zijn. De verbazing van alle partijen kan beter gevoeld dan beschreven worden. Tegenkanting was te vergeefs. *Neen* zeide de jonge dame, en zoo bleef het. De bruidegom was verlegen, doch niet ontmoedigd. Zijne oogen opslaande en rond ziende, vraagde hij, "is er eene dame hier die mij hebben wil? Zoo ja, dat zij spreke!" Eene dame stond op en verklaarde zich bereidwillig om de straf te ondergaan. Het accoord werd dadelijk getroffen, de knoop gelegd en het paar ging op reis naar Nieuw York, de woonplaats van den bruidegom.

— Te Deerfield, in Massachusetts, overleed op den 10 April, William Russell, oud 85 jaren. De overledene was algemeen bekend om zijne zonderlinge handelingen. Reeds jaren geleden had hij zijne doodkist laten maken en in zijne woning geplaatst, en ging er ook vaak in liggen om ze te passen.

— De Opzigter van den Michigan Zuidelijken Spoorweg heeft, ter voorkoming van alle mogelijke zamenstootingen in 't vervolg, last gegeven, dat elke locomotief, met of zonder trein, op ieder kruispunt aan de lijn, volkomen stil moet gehouden worden; en ale conducteur van den trein, moet vooraf gaan zien of het kruispunt open en in orde is, voordat de trein of locomotief dat punt passeren mag. Dit is een goede maatregel.

— Ex-President VAN BUREN is den 30 April, vergezeld van zijnen zoon MARTIN, per stoomboot naar Europa vertrokken.

— In September aanstaande zullen de geloovigen in het "geestelijke kloppen" te Rochester eene nationale conventie houden.

— In Nieuw York overleed onlangs een bekende bedelaar, die jaren lang in de armoedigste kleeding en met een gezigt, in hetwelk honger en ellende duidelijk te lezen stonden, aalmoezen vroeg. Na zijnen dood vond men in zijn bezit niet minder dan $5000.

— Te Rochester brandde den 29 April het Temperance Hotel af, waarbij vier bedienden, drie meiden en een knecht, in de vlammen omkwamen. Er waren 120 personen in het huis, onder welke de verwarring en angst geweldig moet geweest zijn. Het gebouw werd onlangs verkocht voor $25,500 en hetzelve was tegen brandschade verzekerd voor $10,000. De losse goederen zijn ook grootendeels vernield.

— De nieuwe kwart dollar, 10 cents en 5 cents stukjes zullen nog deze week in omloop gebragt worden. In vorm en gedaante gelijken zij wel wat op het goud geld.

— Te Springfield, in Ohio, is eene vrouw, wier man sedert vele maanden afwezig geweest zijnde en van wien zij in al dien tijd niets gehoord had, ettelijke minuten na diens te huis komst van blijdschap overleden.

— Thans is de passage-prijs per spoorweg van Buffalo naar Albany 6 dollars. Eerlang denkt men dit te verminderen tot op vijf. Slechts 3 jaren geleden was dit 12 dollars en 17 jaren geleden was de vracht per diligence 20 dollars, waarvoor men dan het genoegen had van drie tot acht dagen, naar gelang van den staat der wegen, onder weg te zijn.

— Wij vernemen dat Moses M. Tyler en Thomas Rockham, conducteur en engenier op den Michigan Central spoorweg, een borgtogt van $ 2000 ieder, en ook dat de beambten van den Zuidelijken spoorweg eene gelijke borgtogt gesteld hebben, voor de prompte verschijning voor de Grand Jury op den 16 dezer, ter zake van onlangs gepleegden spoorweg-moord.

— De wetgeving van Illinois heeft in hare laatste zitting eene wet aangenomen, inhoudende, dat spoorweg-compagnien eene som van $5000 zouden betalen voor iederen pasagier, die door de zorgeloosheid der compagnie of hare agenten het leven mogt verliezen. De burgers van Chicago hebben besloten deze wet naar de letter uit te voeren, ten voordeele der nagelatene betrekkingen, aan wie die boete vervalt. Deze wet, behoorlijk nageleefd wordende, zal als een heilzaam voorbehoedmiddel werken voor eenig toekomstig ongeluk van dien aard. De enorme kosten van zulke verdeeldheden zal derzelver herhalingen voorkomen. Het gevoeligste deel van eene compagnie is hare beurs. Trek daaraan, en ieder lid derzelve gevoelt eenen schok.

— Zoo als wij in ons vorig nommer berigtten, is de "Bank of America", district Columbia, in gevolge de wet gesloten. De in omloop zijnde biljetten dezer bank worden door hare agenten in Washington en door Strachan & Co. te Nieuw-York ingelost.

— De oudste zoon van Koningin Victoria begint militaire bekwaamheid aan den dag te leggen, en heeft eene benoeming ontvangen als Generaal of Majoor Generaal, met eene verhooging van een half millioen dollars op zijn inkomen. Hij heeft reeds een theepot en twee koffijkannen bestormd.— (*Wisselblad.*)

Dit artikeltje, zegt de *Pennsylvanian*, bevat stof genoeg tot diep nadenken. Hier is een half dwaze jongen, die naauwelijks de kinderschoenen ontwassen is, benoemd tot een hoogen militairen rang, met een half millioen dollars toegevoegd aan zijn reeds enorm traktement als Prins van Wallis. Deze groote toelage wordt uit de over-belaste en over bezwaarde werklieden van dat ongelukkig koningrijk geperst. Dit zijn eenige der opstand verwekkende trekken eener eenhoofdige regering, (monarchie) maar er zijn andere nog afschuwelijker. Het is eene waarheid, die zoo klaar is als den dag, dat deze vermoedelijke erfgenaam van den Brittischen troon, droevig lijk in gebreke is van verstandelijke ontwikkeling—in andere woorden, dat er iets aan hapert in de bovenste verdieping, dat er bovenkamers te huur zijn, onvoltooid en ongemeubileerd. Evenwel, zij hij een weetniet, guit of gek, hij moet, zoo zijn leven gespaard blijft, Koning van Groot Brittanie, het hoofd der kerk en de beschermer des geloofs zijn. Aldus is de wet.

— De Detroit Free Press deelt mede, dat een prachtig stuk koper uit de Minnesota mijnen te Nieuw Jork zal ten toon gesteld zijn. Hetzelve is 3½ vt. lang, 2 voeten breed en 2½ vt. dik, en weegt 5072 pond. Het is bijna zuiver koper en wordt geschat op achttien honderd dollars.

De slavernij op de Oostelijke kust van Afrika.

(*Naar het Fransch.*)

Op het oogenblik dat men zich in Engeland bezig houdt met een onderzoek naar het doelmatige van het onderhouden van kruisers op de kust van Afrika ter onderdrukking van den slavenhandel, is het misschien niet onbelangrijk eenige berigten mede te deelen aangaande een der voornaamste slavenmarkten, en den toestand waarin de negerslaven, die onterfde kinderen van het groote menschelijke geslacht, verkeeren.

De slavernij is bij de Arabieren en Souahelis niet datgene wat men in Europa zich daarvan verbeeldt. De Afrikaan, die als slaaf in het huis van eenen Arabischen meester wordt gebragt, wordt weldra zoo goed als een lid der familie, en indien hij niet boosaardig of vrijheidlievend is, of nog te veel aan de betrekkingen blijft denken, welke hij heeft zien verbreken toen hij uit zijn land werd ontvoerd, hetgeen echter weinig het geval is, gebeurt het zelden dat een neger, die drie maanden in het huis van eenen meester heeft doorgebragt, eene poging aanwendt om te ontvlugten. In dat geval is dit aan de barbaarschheid van eenige weinige meesters toe te schrijven, of aan den valschen raad van zekere lieden,—ronselaars zouden zij genoemd kunnen worden, die er hun week van maken om slaven tot wegloopen te verleiden, met het oogmerk om hen zich zelven toe te eigenen, of zich eene belooning voor het terug brengen te doen betalen. Eene andere reden is nog te vinden in de betrekkingen, welke dikwijls worden aangeknoopt tusschen een neger en eene negerin, die op grooten afstand van elkander wonen. In dat geval loopt een van beiden doorgaans weg om zich digter bij de andere te vestigen; en wanneer de liefde is uitgebrand, komt de vlugteling naar zijnen meester terug, die zich meestal vergenoegt met hem te beknorren en in zijne vuist lacht dat hij zijnen slaaf terug heeft. Deze zachtheid, die voor het overige het karakter der Arabieren eigen is, wordt nog verklaarbaarder door den geringen prijs van een slaaf en de weinige dienst, welke men van hem heeft, met uitzondering van zekere tijdperken van buitengewonen arbeid, zoo als in den zaai en den oogsttijd.

Voordat hij echter tot die mate van ligchamelijk welzijn geraakt, welke hij onder het dak eens Arabischen meesters vindt, heeft de Afrikaan, die aan zijn geboorteland wordt ontrukt, dikwijls eene schrikkelijke ellende door te staan, en is hij op velerlei wijze aan den dood blootgesteld. De oorlogen in het binnenland leveren eene menigte van slaven voor den handel op de kust. De bevolking van een dorp overvalt en verrast die van een ander, en neemt allen mede, die geen tijd hebben om in de bosschen te vlugten. Na den afloop van zulk eenen aanslag verdeelen de overwinnaars de gevangenen, en allen die niet voordeelig meer kunnen verkocht worden, daar zij te oud of te zwak zijn, of wel in het gevecht zijn verminkt, worden zonder barmhartigheid om het leven gebragt. Het lot van hen die naar de bosschen zijn gevlugt, is dikwijls nog verschrikkelijker. Honger of ziekte doet hen omkomen. De gevangenen, die goed voor de markten op de kust worden geoordeeld, worden met zware vrachten ivoor of gom beladen, en moeten zoo zestig, tachtig, ja zelfs honderd dagreizen afleggen, door de akeligste woestijnen, en met een ellendig en ontoereikend voedsel. De slaven, die onderweg ziek worden, worden door hunne geleiders voor de oogen hunner medgezelien om het leven gebragt. Deze barbaarschheid heeft ten oogmerk de overblijvenden aan te sporen om zich sterk te houden, en ook de natuurlijke neiging der slaven te voorkomen om zich ziek te veinzen, in de hoop van te worden achtergelaten en zich dan in een bosch te kunnen redden. Niets kan akeliger zijn dan het vervallen en vermagerd voorkomen der slaven wanneer zij de kust bereiken.

De markt van Zanguebar ontvangt eenen toevoer van slaven uit al de havens der Oostelijke kust van Afrika tusschen Pangany en Lindy, ja zelfs uit de Portugesche streken der provincie Mozambique. Gewoonlijk worden zij naakt opeengepakt in eene soort van vaartuigen, die slechts een groot zeil voeren, en aldaar *daros* worden genoemd. Men ziet van die schepen welke 400 slaven kunnen laden; op elke kubieke (Ned.) el inhoud rekent en laadt men vijf of zes slaven. Gelukkig duurt de reis ten hoogste slechts vijf of zes dagen, maar meestal niet meer dan twee of drie. De ongelukkige slaven zijn in dien tijd naakt en bijna zonder eten of drinken aan de hitte van den dag en de koude van den nacht of den regen blootgesteld. Elken avond legt het vaartuig bij, om water in te nemen en eten gereed te maken. Als het water overvloedig is geeft men hun daarvan zooveel zij willen; maar met de levensmiddelen is men in geen geval zoo mild.

(*Wordt Vervolgd.*)

MARKTPRIJZEN.

(*Wekelijks verbeterd door* H. W. CHAMBERLAIN.)

SHEBOYGAN, WIS den 10den Mei 1853.

Per Bushel.		*Per Barrel*	
Tarwe,	50 @ 75c	Zout,	1,87 c
Rogge,	50 „ 55 c	Whisky, per gallon	22 c
Bockweit,	37 „ 40 c	*Per Pond.*	
Garst,	40 „ 44 c	Boter,	18@ 21 c
Haver,	25 „ 30 c	Kaas,	8 „ 10 c
Ind. Koren,	56 c	Reuzel,	11 c
Aardappels,	0,25 c	Ham,	10 c
Boonen,	0,94 c	Spek, [versch]	5 a 6 c
Erwten,	63 c	Vleesch, [versch]	6 c,
Uijen,	63 c	Korenmeel per 100lb	1,25 c
Drooge Appels,	1,75 c		
Per Barrel.		Eijeren, per dozijn	8 c
Meel [extra]	$3¾ @ 5,00	Hout, per cord,	1,00 c
Spek,	— 15 „ 16	Hooi, per ton,	10,00 c
Groene appels,	c	Shingles, per M.	1.25 c
Wit Visch,	7,50 c	Timmerhout, do.	$6@14

☞ 2¾ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub. vooten: een ton is 2000 pond.

*** Getrouwd:
J. TEMPELMAN VAN DER HOEVEN, M. D.
van Utrecht,
met
AUGUSTA RAENTELE,
van Duitschland.
Nieuw Jork, 16 April 1853.

WISCONSIN MATIGHEIDS CONVENTIE.

De ondergeteekenden door eene vergadering benoemd zijnde, bestaande uit voorstanders tot de aanneming eener wet, waarbij het verkoopen van Sterke Dranken in Wisconsin verboden wordt, met zulke bepalingen, die het grootste goed aan het volk des Staats kunnen bevorderen en met geender bij de grondwet aan zijne burgers verzekerde regten in strijd zijn, bevelen aan alle personen, die geneigd zijn tot de aanneming en uitvoering van zoodanige wet, om te vergaderen in het Kapitool te Madison op den 9den Junij aanstaande, en alsdan zoodanige maatregelen aan te nemen, welke een verhoor van de 30.000 onderteekenaars van het verzoekschrift verzekeren, en in de aanneming der verlangde wet door de aanstaande wetgeving eindigen zullen.

J. G. KNAPP,
JOHN B. SMITH,
GEO. W. BLISS,
C. L. SHOLES,
S. W. EATON,
Madison, 25 April 1853. *Commissie.*

Alle couranten gelieven over te nemen.

ADMINISTRATORS' SALE OF REAL-ESTATE.

By virtue of a license from the County Court of the County of Sheboygan, we will sell at public auction, at the Wisconsin House, in the City of Sheboygan, on the 1st day of June next, at 10 o'clock A. M., all the Real-Estate of CHRISTOPH HEILIGENTHAL, late of said County deceased, situated in Sheboygan County, known and de cribed as the South two thirds of the West half of the South east quarter, of section number twenty eight, township number fourteen, north of range number twenty three east. Dated, May 9th 1853.

FRANCISCA HEILIGENTHAL.
GEORGE FEDERER.
Administrator.
3wn19

Mortgage Sale.

STATE OF WISCONSIN, Sheboygan County, Circuit Court.—In Chancery. Charles Zaegel vs. Justus Glenzer.

In pursuance and by virtue of a decretal order of said Court in the above entitled cause, made on the 19th day of March A. D. 1853, I will sell at public auction at the KOSSUTH HOUSE in the City of Sheboygan, County of Sheboygan and State of Wisconsin, on the seventeenth day of June next, at two o'clock P. M. all the following described lands, to wit: The north east quarter of the south west quarter and the north west quarter of the south east quarter of section number twenty four (24) town sixteen (16) north of Range twenty two (22) east.

Dated, Sheboygan May 2nd 1853.
J. D. MURPHY,
SHERIFF.
n18

eerste 24 uren zijn nog vijftien kleine schokken van aardbeving gevoeld; na dien tijd zijn zij allengs afgenomen. Ook in den loop van den 26 is de zee weder tot rust gekomen.

De schade op de Banda-eilanden is zoo groot en zoo algemeen, dat de geldwaarde daarvan niet kan berekend worden; — en nimmer zal zij weder geheel te boven te komen zijn. — Een groot gedeelte der inwoners is geheel of gedeeltelijk geruineerd, en velen zijn zonder woning.

Bij het afzenden dezer berigten was de aarde nog niet weder in rust, menigvuldige malen werden nog kleine golvingen of dreuningen waargenomen.

De walgelijke reuk, die men daags na de aardbeving op de benedenstraat langs het strand gewaar werd, was schier ondragelijk. Als voorzorgsmaatregel van gezondheid zijn terstond de noodige bevelen gegeven, om al het door de zee achtergelatene op te ruimen, op hoopen bij elkander te brengen en te verbranden.

De kapitein-luitenant ter zee, stations-kommandant in de Molukkes en kommandant van Zr. Ms. brik *de Haai*, is door den resident verzocht, geen nacht- nog dagschot meer te laten geven, om niet door de trilling der lucht de zwaar gescheurde gebouwen te doen instorten. Na het vertrek van Zr. Ms. brik *de Haai* zal hetzelfde blijven geobserveerd.

Een van Ceram Ree aangekomen en op Goram te huis behoorende praauw met den radja van Onder heeft het berigt medegebragt, dat aldaar op denzelfden tijd (den 26sten November) de aard- en zeebeving op eene verschrikkelijke wijze is waargenomen, en deze laatste op Groot-Ceram groote schade heeft aangerigt; de zee moet aldaar zoo hoog opgeloopen zijn, dat alle huizen met wat zich daarin bevond in de nabijheid van het strand zijn omvergeworpen en weggespoeld.

MENGELWERK.

Heilzaam middel tegen de Californie-koorts.

Voorgeschreven door een' terug gekeerde Californier.

Daar ook mij de gevaarlijke, onder boven genoemden naam bekende ziekte aangreep, van welker gevolgen ik nu radicaal genezen ben, zoo wil ik hier hare oorzaken en voorteekens, alsook het genees- en een voorbehoedmiddel voorschrijven.

Oorzaak der ziekte.—Een onwederstaanbare begeerte rijk te worden; een blind geloof aan gouden verhalen, welke door couranten en op andere wijze verspreid worden.

Voorteekens.—Onrustig van gemoed en ligchaam, een bijzonder scherp gehoor voor de beschrijving der lichte zijde des goudlands en volkomene doofheid en blindheid tegen de schaduw zijde des levens, terwijl vrouw en kinderen naar grootmoeder gezonden, goede noten tegen 20 procent en eigendommen voor de halve waarde verkocht worden.

Geneesmiddel. — Neem dagelijks eene goede kwantiteit scherp, verstikkend stof van de Utah-vlakten en vul daarmede, zeven weken lang, mond, neus, oogen en ooren; voedt u gedurende dien tijd met vleesch van muilezels en andere dieren, welke door overmaat van arbeid en gebrek aan voedsel gestorven zijn. Een looden kogel of een vergiftigde Indianen-pijl is een goed aanhitsings-middel. Eene week logies in een sneeuw hol werkt zeer afdrijvend en is in vele gevallen zeer aan te bevelen. Wanneer dit recept geene genezing bewerkt, mag het gestel des lijders als geruineerd beschouwd worden.

Voorbehoedmiddel.—Men late het verstand zijne gierigheid beheerschen en de welvaart over de eigenbaat zegevieren; verkieze het zekere boven het onzekere, en schatte een vast bestaan in zijne woonplaats hooger dan een leven vol arbeid en lijden.

Een blanke knaap in Slavernij.

Onder dit opschrift verhaalt de Nieuw Orleans "*Deutsche Zeitung*" het volgende geval: Eergisteren kwam een knaap van ongeveer 13 jaren, van Portugeesche afkomst, *Francisco Nollella* geheeten, in het kantoor van registratie des eersten districts, en verlangde (na gezegd te hebben dat hij in slavernij gehouden werd, ofschoon uit vrije ouders geboren te zijn) de bescherming der wet. Naar uitzigt en voorkomen is hij van kaukasischen bloede, ofschoon hij reeds 5 jaren in slavernij verkeert. Hij voerde aan, dat hij in Paraguay geboren en zijn vader een officier was in het leger van Brazilie. Voor omtrent vijf jaren werd hij door den kapitein eens schips op weg naar de Ver. Staten gestolen, aan boord gebragt, in dekens gewikkeld en in het onderste scheepsruim verborgen. Zijn vader vermiste hem en bekwam van de regering verlof het schip te onderzoeken, doch hij was te goed verborgen en durfde zich niet bewegen voor de matrozen, die dreigden hem bij de geringste beweging de oogen te zullen uitsteken. Het onderzoek was zonder gevolg en het schip voer naar de haven van Baltimore af. Daar werd de knaap als slaaf verkocht en kwam in het bezit van vrouw Seward, die hem herwaarts bragt en weder verkocht. Eindelijk geraakte hij in bezit van eenen mijnheer Maynard, die hem als zijn eigendom erkent.

De heer Maynard zeide tot den registrateur, dat hij den knaap door eene onderhandsche verkooping verkregen en ook slechts een onderhansch contract als bewijs zijns eigendoms gemaakt had.

Het oorspronkelijke bewijs is echter zoek geraakt en de heer M. bezit alleenlijk nog een afschrift daarvan.

De registrateur heeft den knaap in handen des Brazilischen Consuls gesteld, die voornemens is een *habeas corpus* te bewerken, totdat 's knapen aanspraak op vrijheid geregtvaardigd schijnen en deze hem, zoo mogelijk, terug gegeven worden kan.

De tegenwoordige eigenaar was volkomen tevreden, dat de knaap alle gelegenheid ter verkrijging zijner vrijheid hebben zoude. Het is een knappe, verstandige jongen, schoon van gelaat en heeft alle uitzigt, dat hij van zuiver bloed is. Dit geval schijnt nog van veel gewigt voor het publiek te kunnen worden.

Leden der Wisconsin Wetgeving.

Iemand heeft aardigheid gevonden om de volgende klassificatie van de leden onzer wetgeving te maken, waaruit blijkt, dat geen een hunner in Wisconsin geboren is. Er stammen 29 uit Nieuw Jork, 6 uit Pennsylvania, 7 uit Vermont, 9 uit Massachusets, 5 uit Connecticut, 1 uit Nieuw Hampshire, 2 uit Maryland, 1 uit Maine, 3 uit Ohio, 1 uit Missouri, 1 uit Rhode Island, 1 uit Virginie, 1 uit Noord Carolina, (zijnde 67 Amerikanen,) 4 uit Ierland, 1 uit Engeland, 1 uit Wallis, 1 uit Schotland, 1 uit Griekenland (Lucas Miller) en 5 uit Duitschland (in 't geheel 13 Europeanen). Onder deze leden bevinden zich 37 landbouwers, 15 advokaten, 6 kooplieden, 5 boekdrukkers, 2 schrijnwerkers, 1 kleermaker, 4 doctors, 1 molenaar, 2 mechanieken, 1 aannemer, 1 gastwaard, 2 bergwerkers, 1 schilder en 2 die geen bepaald bedrijf uitoefenen.

Van de Senatoren onzer tegenwoordige wetgeving zijn 10 in Nieuw Jork, 6 in Vermont, 3 in Ohio, 2 in Kentucky, 1 in Connecticut, 1 in Delaware, 1 in Nieuw Hampshire, en 1 in Straatsburg (Elzas) geboren. Er bevinden zich onder hen 8 landbouwers, 13 advokaten, 1 ingenieur, 1 landmeter, 1 timmerman en 1 boekdrukker. Ten tijde hunner verkiezing was de heer David Vittum, van Sauk County, slechts 1 jaar en de heer Levi Sterling, van Mineral Point, 25 jaren in onzen Staat.

Iets over het woord TIRAN.

Vele menschen geven aan sommige woorden eene geheel andere, en niet zelden verkeerde beteekenis, dan dezelve inderdaad hebben, — terwijl anderen, om hunne gedachten te uiten, zich dikwerf van uitdrukkingen bedienen, waarvan zij geene, immers geene juiste beteekenis weten. — Hierdoor hebben, in bijna alle talen, veel woorden hunne oorspronkelijke beteekenis verloren en als het ware eene andere aangenomen: terwijl ook even daardoor aan verscheidene zaken een valsch denkbeeld gehecht wordt. Dit bespeurt men inzonderheid, wanneer men op de spreekwijzen en woorden let, waarvan men zich bedient om zulke zaken, die niet regtstreeks onder het gebied der zinnen vallen, voor zinnelijke menschen verstaanbaar en begrijpelijk te maken en daarom dezelve op eene meer of min zinnelijke wijze trachten uit te drukken.

Van de veranderde beteekenis der woorden, levert onder anderen het woord Tiran een voorbeeld, — welk woord een' geweldenaar, een' dwingeland, een' verdrukker der volken aanduidt, die op eene willekeurige en eigendunkelijke wijze, zonder zich aan wet of regt te bekreunen, een onbeperkt gebied voert. — Dit woord, onderstusschen, had oorspronkelijk in de Grieksche taal, waaruit het in bijna alle andere talen is overgenomen, zoodanig eene hatelijke beteekenis niet: het was de benaming, waarmede men iemand bestempelde, die het oppergezag langen tijd in handen had: ook als hij den Staat bij zijne wetten en de ingezetenen bij hunne regten handhaafde, en beiden naar grondregelen van regtvaardigheid en billijkheid bestuurde. Het was, in zeker opzigt, even als thans het woord *Monarch of Majesteit* de titel is van den vorst. Deze benaming droeg, onder anderen Pittacus, die, volgens getuigenis van Plutarchus, *de tiran van Mitilene* genoemd werd, niettegenstaande hij een ijverig verdediger en voorstander der vrijheid was, die, na zijn vaderland van geweld en overheersching verlost te hebben, om zijne verdiensten door het volk tot hunnen tiran werd verkozen, en na tien jaren geregeerd, en gedurende al dien tijd evenzeer door zijne verdiensten als krijgsman, als door zijne wijsheid als wetgever geschitterd te hebben, van de hem opgedragen hooge waardigheid vrijwillig afstand deed, om het overschot van zijnen gelukkigen ouderdom in eene genoegelijke rust te slijten. Zoo weten wij uit de levensbeschrijvingen van Cornelius Nepos, dat aan Miltiades ook den naam van *Tiran* werd gegeven.

Deze beide voorbeelden zijn genoegzaam, om te doen zien hoezeer de tegenwoordige beteekenis van dat woord van de oorspronkelijke verschilt. Wanneer wij van een' vorst zeggen, dat hij een tiran is, denken wij aan een' Nero, een' Calligula, een' Karel den IX, een' Philips den II, maar nimmer aan een' Pittacus, Miltiades, Numa Pompilius, Titus, Antonius of een' Hendrik den IV.

MINIATUUR ALMANAK.
Mei 1853.

- **7.** Nieuwe maan, 's avonds 11 ure 10 min. Zon op 4 ure 47 min., onder 7 ure 6 min.
- **15.** Pinksteren.
- **16.** Eerste kwartier, 's morgens 1 uur. Zon op 4 ure 38 min., onder 7 ure 15 min.
- **22.** Volle maan, 's avonds 5 ure 56 min. Zon op 4 ure 33 min., onder 7 ure 21 min. H. Drievuldigheid.
- **26.** Heilige Sacramentsdag.
- **29.** Laatste kwartier, 's morgens 0 ure 42 min. Zon op 4 ure 28 min., onder 7 ure 28 min.

NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende door den gouverneur dezes Staats tot het ambt van

OPENBAAR NOTARIS,

residerende te Sheboygan, benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,) Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notariëlen aard.

Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden, ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.

Sheboygan, 8 Maart 1851. J. QUINTUS.

Om op te Ruimen,

En eene nieuwe uitgave te doen van de bewuste *Spel-* en *Vraagboekjes* op zwaarder papier en van meer uitgebreidheid, bied ik de nog voorhanden zijnde te koop, als volgt:

VRAAGBOEKJE voor Kleine Kinderen, door Bonstius, 1ste stukje,—Prijs 3 Cents; $1 de 40 stuks.

SPELBOEKJE voor de *Nederlandsche* Jeugd in Noord-Amerika, 16 bladzijden,—Prijs 6¼ Cents; $1 de 20 stuks.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer A. Souffrouw, town Holland.
" A. Stokdijk, dito.
" A. J. Hillebrands, Sheboygan Road.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" J. J. van de Plassche, Milwaukie.
" H. van der Kolk, Chicago.
" Albany.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. J.
" J. Boerman, Pultneyville, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" H. J. Rozen, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" A. Siersema, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" N. Vijn, Grand Haven, dito.
" J. Smeenk, Pella, Iowa.
" B. Zwart, Keokuk, Iowa.
" J. M. Huyskamp, St. Louis.
" V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aantemelden of het geld in een brief te sluiten [franco] aan

J. QUINTUS. Sheboygan, Wis.

BLANKS FOR SALE AT THE NIEUWSBODE OFFICE.

The following blanks, neatly printed on firstrate paper, kept constantly on hand:

WARRANTY DEEDS,	MORTGAGES,
LAND CONTRACTS,	CHATTEL MORTGAGES (two kinds),
LEASES,	QUIT CLAIM DEEDS,
JUDGMENT NOTES,	MARRIAGE CERTIFICATES,
TOWN ORDERS,	GARNISHEES,
CRIMINAL WARRANTS,	ATTACHMENTS,
EXECUTIONS,	REPLEVINS,
VENIRAS,	SUMMONS,
SUBPOENAS, &c.	&c., &c.

All other forms printed on the shortest notice and at the cheapest rates.

BOOK, JOB & CARD PRINTING

PLAIN & IN COLORS,

In all its varieties, executed at this office promptly, cheaply and neatly.

Jan. 1st 1853. J. QUINTUS.

J. QUINTUS,
NOTARY PUBLIC.